

**REPUBLIKA E KOSOVËS – PRESIDENTI
REPUBLIC OF KOSOVO – THE PRESIDENT
REPUBLIKA KOSOVA – PREDSEDNIK**

**D E K R E T O R A T I F I K A C I J I M E D J U N A R O D N O G
S P O R A Z U M A**

Na osnovu člana 18, tačka 2 Ustava Republike Kosovo i člana 4, tačka 3 Zakona Br.03/L-004 o Ministarstvu Inostranih Poslova i Diplomatskoj Službi;

D e k r e t i r a m

Ratifikaciju Sporazuma o Ekstradiciji, između Vlade Republike Kosova i Vlade Republike Makedonije, potpisanoj 08 aprila 2011, te primljenog u Ured Predsednice Republike Kosova 06 maja 2011.

Ratificirani Sporazum se dostavlja Skupštini Republike Kosova za informiranje, u skladu sa članom 18, tačka 3 Ustava Republike Kosova.

Ratificirani Sporazum stupa na snagu na dan objavljivanja u Službene Novine.

Br. Dekreta: DMN-008-2011

Priština, 09. Juni 2011 godine

Atifete Jahjaga
Predsednica Republike Kosovo

SPORAZUM

IZMEĐU

VLADE REPUBLIKE KOSOVA

I

VLADE REPUBLIKE MAKEDONIJE

O EKSTRADICIJI

PREAMBULA

Vlada Republike Kosova i Vlada Republike Makedonije, u daljem tekstu: kao „Strane“;

U njihovim aspiracijama za dalji razvoj i dalje ojačanje biletarnih odnosa u duhu postojećeg prijateljstva i saradnje u vezi sa ekstradicijom između dve države;

Imajući u vidu želju za aktivno učešće u procesu saradnje za integriranje u Evropi;

Saglasili se o sledećem:

POGLAVLJE I.

OPŠTE ODREDBE

Član 1.

Obaveza za ekstradiciju

1. Strane se dozvoljavaju predaju kod jedne-druge, prema odredbama i uslovima utvrđenim ovim Sporazumom, svih lica protiv kojih nadležni autoriteti Strane koja traži počeli sudsko prosleđivanje za krivično delo ili lica koja su tražena od gore navedenih autoriteta za izvršenje jedne kazne ili naloga za hapšenje.
2. Za ciljeve ovoga Sporazuma, izraz „nalog za hapšenje“ znači svaki nalog koji predviđa lišenje slobode, koja je izrečena od jednog nadležnog suda, kao dopunska kazna ili zamena kazne zatvorom.

Član 2.

Krivična dela koja su za ekstradiciju

1. Ekstradicija se dozvoljava za kažnjiva krivična dela prema zakonima Strane koja traži i Strane kojoj se traži lišenje slobode, ili u vezi sa nekim nalogom za hapšenje koji predviđa kaznu zatvorom za najmanje jedan (1) jednogodišnji period , ili težu kaznu. U slučajevima izricanja jedne kazne ili naloga za hapšenje objavljene na teritoriji države koja traži, izrečena kazna treba da bude najmanje za jedan vremenski period od četiri meseca.
2. Ukoliko zahtev za eksradiciju se odnosi na nekoliko razna krivična dela prema kojima na osnovu применjenog zakona obeju Strana, kazna za lišavanje slobode ili nalog za hapšenje ili za lišavanje slobode je utvrđen, međutim nekoliko od njih ne ispunjavaju uslove za vremensko trajanje kazne, Strana od koje se traži isto tako može da dozvoli ekstradiciju za ova dela.
3. Ivi oravi se sorividu u ta jruvulba deka koja se podvrgavaju samo novčanim kaznama.

Član 3.

Politička krivična dela

1. Ekstradicija neće se dozvoliti u slučajevima kada krivično delo za koje je podnet zahtev, od Sane koja se traži smatra se kao političko krivično delo ili kao delo vezano za jedno političko krivično delo.
2. Isto pravilo se primenjuje ukoliko Strana koja traži, ima opravdanih razloga da se poveruje da je zahtev za ekstradiciju za jedno obično krivično delo je učinjeno u cilju gonjenja ili kažnjavanja jednog lica zbog rase, religije, nacionalnosti ili njegovog/njenog političkog ubeđenja, ili položaja lica može se prepostaviti za jedno od ovih razloga.
3. Lišavanje slobode ili pokušaj lišavanja života predsednika države ili njegove/njene porodice

neće se smatrati da bude jedno političko delo za ciljeve ovog Sporazuma.

4. Ovaj član neće povrediti obaveze da ugovorene Strane su mogle pruzeti ili bi mogle pruzeti prema nekim drugim međunarodnim sporazumom.

**Član 4.
Vojna krivična dela**

Ovaj Sporazum isključuje ekstradiciju za krivična dela koja se smatraju kao krivična dela na osnovu vojnog zakona, ukoliko običnim krivičnim zakonom se ne predviđaju kao takva.

**Član 5.
Fiskalna krivična dela**

1. Ekstradicija za krivična dela koja se odnose na tekse, poreze, carine i razmenu, može se dozvoliti, među Stranama saglasno sa odredbama ovog Sporazuma, ukoliko krivično delo za koje je tražena ekstradicija je zastražen, poklapa se sa jednim krivičnim delom iste prirode prema zakonu Srane koja traži.
2. Ekstradicija ne može da se odbije uz razlog što zakon Strane koja se traži, ne predviđa istu vrstu poreza ili takse ili ne sadrži pravilnike za porez, takse, carine ili razmenu iste vrste, kao zakon Strane koja traži.

**Član 6.
Ekstradicija državljana**

1. Svaka Strana ima pravo da odbije ekstradiciju njenih državljanina.
 - 1) „Državljanin“ Republike Kosova, se smatra svako lice koje ima državljanstvo Republike Kosova, saglasno sa primenljivim zakonom u Republici Kosova.
„Državljanin“ Republike Makedonije, se smatra svako lice koje ima državljanstvo Republike Makedonije, saglasno sa primenljivim zakonom Republike Makedonije.
 - 2) Ekstradicija će se dozvoliti u slučajevima kada lice, čija ekstradicija je tražena, je državljanin Strane koja se traži dok nakon početka procedure za ekstradiciju je tražio državljanstvo Strane koja traži.
2. Ukoliko Strana koja se traži ne ekstradira svog državljanina, na zahtev Strane koja traži, slučaj treba da prijavi kod njenih nadležnih autoriteta kako bi, ukoliko se smatra opravdanim, da inicira sudske procedure. Za ovaj cilj, dopisi, informacije i materijalni dokazi u vezi sa krivičnim delom, treba da se pružaju bezplatno saglasno sa Članom 14. stav 1. Strana koja traži treba da se informiše u vezi sa rezultatima zahteva.

Član 7.

Mesto izvršenja krivičnog dela

1. Strana koja se traži može da odbije ekstradiciju jednog lica koje se traži za jedno krivično delo koje, na osnovu njenog zakona, se smatra da je delimično ili potpuno izvršen unutar njene teritorije.
2. Ukoliko, krivično delo za koje je tražena ekstradicija, je izvršeno van teritorije Strane koja se traži, ekstradicija može da se odbije samo ukoliko zakon Srane koja traži ne dozvoljava gonjenje krivičnih dela te kategorije koja su izvršena van njene teritorije, ili se ne dozvoljava ekstradicija za takva dela.

Član 8.

Procedure u očekivanju za ista krivična dela

Zatražena strana /Strana koja se traži /može da odbije ekstradiciju traženog lica, ukoliko njen nadležni autoritet je u toku vođenja krivičnog postupka protiv njega/njoj lice u vezi sa kriičnim delom ili krivična dela za koje je tražena ekstradicija.

Član 9.

Non bis in idem

1. Ekstradicija neće se dozvoliti ukoliko, nadležni autoriteti Strane koja se traži, su objavili pravosnažnu presudu protiv vršioca dela ili krivičnih dela za koja je tražena eksradicija. Ekstradicija može da se odbije ukoliko, nadležni autoriteti Strane koja se traži, odlučili da ne iniciraju ili okončaju proceduru u vezi sa delom ili istim krivičnim delima.
2. Ekstradicija lica, protiv kojih u jednoj trećoj državi je objavljena pravosnažna presuda za delo ili krivična dela za koja je tražena ekstradicija, treba da se odbije:
 - 1) kada je presuda oslobođujuća,
 - 2) kada je kazna lišavanjem slobode ili neki drugi objavljeni nalog.
 - stoji u celosti,
 - bio je subjek opšte amnestije ili pomilovanja u neizvršnom delu.
- 3) Kada je sud našao da izvršilac krivičnog dela bio je kriv, isto tako nije objavio neku kaznu.
3. U svakom slučaju u navedenim slučajevima u stavu 2. ekstradicija može se dozvoliti:
 - 1)Ukoliko krivično delo u vezi kojeg je objavljena odluka, je izvršen protiv lica, javnih institucija Strane koja traži;
 - 2)Ukoliko lice protiv koga je objavljena odluka ima javni položaj u traženoj državi;

3) Krivično delo na osnovu kojeg je objavljena odluka je izvršen u celosti na teritoriji države koja traži;

4. Odredbe preporučene u stavu 2. i 3. ne treba da prepostavljaju primenjivanje širih državnih pravila u vezi sa efektima *non bis in idem*, sa donetim odlukama od suda van države.

**Član 10.
Zastarelost**

Ekstradicija neće se dozvoliti u slučajevima kada saglasno sa zakonodavstvom Strane koja se traži ili Strane koja traži, krivična stvar ili kazna su zastarele.

**Član 11.
Smrtna kazna**

Na osnovu zakona Srane koja traži, za krivično delo za koje je tražena ekstradicija se predviđa smrtna kazna, i ako na osnovu zakona Strani kojoj se traži, za takvo krivično delo se ne predviđa smrtna kazna, ili se obično ne izvršava, ekstradicija treba da se odbije osim ukoliko Strana koja traži pruža Strani traženja dovoljne sigurnosti da smrtna kazna neće se izvršiti.

**Član 12.
Suđenje u otsustnosti**

1. Ukoliko jedna od Strana traži ekstradiciju jednog lica sa ciljem da izvrši kaznu ili određeni nalog za hapšenje iz jedne objavljene odluke protiv njega/njoj u otsutnosti, Strana koja traži može da odbije ekstradiciju, ukoliko veruje da procedura za donošenje presude ne može da ispunjava minimalna prava zaštite da svako optuženo lice za jedno krivično delo uživa. U svakom slučaju ekstradicija treba da se dozvoli ukoliko Strana koja traži pruža obavezu, koja se smatra dovoljnom da garantuje traženoj osobi prava za jedno ponovno suđenje koje garantuje prava zaštite. Ova odluka ovlašćuje Stranu koja se traži da izvrši navedenu presudu, ukoliko osuđeno lice nije podneo prigovor ili, ukoliko on/ona je prigovario/la, da počne sudska procedura protiv ekstradiranog lica.
2. Kada Strana koja se traži informiše lice za kojeg/koju je tražena ekstradicija protiv njega/nje je doneta odluka u otsustvu, Strana koja se traži ne treba da smatra ovoj sporazum kao službeno obaveštenje, za ciljeve krivičnih procedura u toj državi.

**Član 13.
Amnestija i pomilovanje**

Ekstradicija neće se dozvoliti za jedno krivično delo, koje u Strani koja se traži je amnistirana ili pomilovana i za koje krivično delo, i koja Strana je imala nadležnost da lično krivično goni prema njenom krivičnom zakonu.

POGLAVLJE II.

Procedura izručenja

Član 14.

Zahtev i podržana dokumenta

1. Zahtev treba da se podnese u pismenoj formi od Ministarstva pravde Strane koja traži i treba da se obrati Ministarstvu pravde Strane od koje se traži. U svakom slučaju, korišćenje diplomatskih kanala ne treba da se isključi.
2. Zahtevu treba da se prilaže ova dokumenta:
 - 1) original ili overena kopija presude o izrečenoj kazni, nalog za hapšenje, ili bilo koji drugi zakonski rok sa istim zakonskim efektom, donet na utvrđeni način zakonom Strane koja traži.
 - 2) opis krivičnih dela za koje je tražena ekstradicija; Vreme i mesto izvršenja krivičnih dela, zakonski opis krivičnog dela;
 - 3) jednu kopiju zakonskih odredbi koje se primenjuju u vezi sa krivičnim delom, ili, ukoliko to nije moguće, jedna izjava o zakonu koji se primenjuje i ako je moguće jedan što tačni opis lica koji se traži, zajedno sa drugim podacima koji omogućavaju utvrđivanje identiteta i njegovog/njenog državljanstva.
3. Strana koja traži, Strani od koje se traži podnosi zahtev zajedno sa dodatnim dokumentima:
 - 1) na Albanskom i Srpskom jeziku, kao i jedan prevod na Makedonskom jeziku, ukoliko Strana koja traži je Republika Kosova.
 - 2) na Makedonskom jeziku, kao i jedan prevod na Albanskom ili Srpskom jeziku, ukoliko Strana traženja je Republika Makedonija.

Član 15.

Dopunske informacije

Ukoliko pružene informacije od Strane koja traži, od Strane od koje se traži smatra nedovoljnom za omogućavanje odlučivanja saglasno sa ovim Sporazumom, ova zadnja može da traži dopunske informacije i može da odredi jedan vremenski limit za njihov prijem.

Član 16.

Pričvremeno hapšenje

1. U hitnim slučajevima, Strana koja traži može da traži privremeno hapšenje lica koje se traži. U vezi ovoga Strana koja traži treba da odluči saglasno sa njenim zakonom.
2. Zahtev za privremeno hapšenje treba da postoji da postoje jedan od utvrđenih dokumenata u članu 14 stav 2(1), i da je planiran dostavljanje zahteva za ekstradiriju. Isto tako, treba da sadrži konstataciju zbog čega i za kakvo krivično delo se traži ekstradicija, kada i gde je izvršeno

krivično delo, kao i da pruža što detljniji opis traženog lica.

3. Zahtev za privremeno hapšenje treba da se podnosi u pismenoj formi, faksom ili nekim drugim sredstvom, usvojeći dokaze u pismenoj formi, između Ministarstva pravde obeju odgovarajućih strana. Strana koja se traži treba da bez zakašnjenja upozna u vezi sa rezultatom njenog zahteva.
4. Privremeno hapšenje može da se prekine ukoliko, u okviru jednog perioda od 18 dana posle hapšenja, Strana koja se traži nije primila zahtev za ekstradiciju i dokumenta utvrđenih u članu 14. U svakom slučaju, ovo ne treba da prekorači period od 40 dana od dana hapšenja. Mogućnost uslovnog otpusta, u svako vreme, nije isključena, međutim, Strana koja se traži treba da preduzme sve potrebne mere da suzbije bekstvo traženog lica.
5. Oslabađanje ne treba da prepostavi ponovno hapšenje i ekstradiciju ukoliko zahtev za ekstradiciju se prijavio kasnije.

Član 17. Kontradiktorni zahtevi

U slučajevima kada je ekstradicija je tražena za isto krivično delo ili za razna krivična dela više od jedne države, Strana od koje traži treba da odluči imajući u obzir sve okolnosti i posebno, opasnost i mesto izvršenja krivičnog dela, odgovarajuće datume zahteva, državljanstvo traženog lica i mogućnost kasnijeg ekstradiranja u jednoj drugoj državi.

Član 18. Izručenje lica za ekstradiciju

1. Strana koja se traži treba da upoznaje Stranu traženu stranu u vezi sa odlukom koju je doneo za ekstradiciju, saglasno sa uslovima utvrđenim u Članu 14. stav 1.
2. Potpuno ili delimično odbijanje treba da se ozbrazlaže.
3. Ukoliko je saglasan u vezi sa zahtevom, Strana koja traži treba da se informiše za odluku i datum izručenja kao i vremensko trajanje zadržavanja traženog lica, koji/ja je uhapšen u cilju predaje.
4. Na osnovu odredaba stava 5. ovog člana, ukoliko u određeni datum nije izvršen prijem traženog lica, on/ona može da se osloboди posle isteka roka od 15 dana i za svaki slučaj treba da se osloboди posle isteka roka od 30 dana. Strana koja se traži može da odbije njegovu/njenu ekstradiciju.

- Ukoliko okolnosti van kontrole Strane koja traži, ne omogućavaju istoj prijem traženog lica za ekstradiciju, ista treba da upozna drugu Stranu. Obe Strane određuju jedan novi datum, i u ovom slučaju odredbe stava 4. ovog člana treba da se primenjuju.

**Član 19.
Odlaganje izručenja ili uslovno izručenje**

- Posle donošenja odluke za ekstradiciju, Strana koja se traži može da odluči da odlaže izručenje traženog lica sa ciljem da se vodi krivična procedura protiv njega/njoj u toj državi ili, ukoliko ovo lice već je osuđen, Strana koja se traži može da odlaže njegovovo/njeno izručenje sa ciljem da se izvrši kazna na njenoj teritoriji za jedno drugo krivično delo od onog za koji je tražena ekstradicija.
- Strana koja traži može da odluči da umesto odlaganja izručenja, da izvrši privremeno izručenje kod Strane koja traži traženog lica, saglasno sa uslovima koji će se utvrditi sa recipročnim sporazumom među Stranama.

**Član 20.
Predaja imovine**

- Srana koja se traži treba da, na zahtev Strane traženja i za onoliko koliko dozvoljava njen zakon, da izvrši konfiskaciju i predaju imovine:
 - da se može tražiti kao dokaz ili
 - da je stečena kao rezultat krivičnog dela, i koja u vreme hapšenja je pronađena u posedu traženog lica ili je kasnije otkrivena.
- Gore navedena imovina iz stava 1. ovog člana, treba da se predaje i u slučaju kada je usvojena ekstradicija ne može da e izvrši zbog smrti ili bekstva traženog lica.
- U slučajevima kada gore navedene stvari su konfiskovane ili zaplenjene na teritoriji Strane koja se traži u vezi sa obustavljenim krivičnim procedurama, ova zadnja, može da odluči da privremeno ne predala ovu imovinu ili da uslovjava predaju sa njegovim povraćajem.
- Svako pravo što Strana koja traži ili neka treća Strana mogu imati nad gore navedenom imovinom, ne treba da se povredi. U slučaju postojanja ovih prava, posle suđenja, imovina treba da se vrati kod Strane koja se traži bez plaćanja, što je moguće pre.

**Član 21.
Procedura**

Osim slučajeva kada ovaj Sporazum drugačije predviđa, procedure u vezi sa ekstradicijom ili privremeno hapšenje treba da se reguliše samo sa zakonom Strane od koje se traži.

POGLAVLJE III.

Efekti izručenja

Član 22. Načelo specijalnosti

1. Lice koji je ekstradirano ne treba da se istraži, kazni ili uhapsi sa ciljem izvršenja kazne ili naloga za hapšenje za bilo koje drugo krivično delo, izvršeno pre njegove/njene predaje osim onoga za koji on/ona je ekstradiran, isto tako njemu/njoj neće se ograničiti lična sloboda, izuzev u ovim slučajevima:
 - 1) u slučaju kada Strana koja je predala istog se slaže. Zahtev za saglasnost treba da se predaje baziran na utvrđenim dokumentima u članu 14. i iz sudskog registra svake date izjave od ekstradiranog lica u vezi sa pomenutim krivičnim delom. Saglasnost treba da se daje u slučajevima kada krivično delo za koje je traženo je subjekt ekstradicije saglasno sa odredbama ovog Sporazuma.
 - 2) u slučaju kada lice, i ako je imala mogućnosti da se udalji sa teritorije gde je on/ona predat, nije učinila to u roku od 45 dana od momenta kada je prouzrokovano krivično delo ili, nakon što je udaljeno, vraćen je ponovo na toj teritoriji.
2. U svakom slučaju, Strana koja traži može da preduzme sve potrebne mere za udaljavanje ovog lica iz njegove teritorije ili, preduzme sve potrebne mere na bazi njenog zakona, obuhvatajući i procedure za ne prijavljivanje u vremenskom roku, da suzbije pravne efekte zastarelosti.
3. Ukoliko, opis krivičnog dela sa kojim je lice bilo zaduženo, tokom vođenja procedure pretrpeo izmene, ekstradirano lice može da se sudi ili kazni samo ukoliko krivično delo na osnovu novog opisa, se vidi da ima elemente krivičnog dela za koje ekstradacija je dozvoljena.

Član 23. Ekstradicija u trećim državama

Pored slučajeva jpredviđenim u članu 22. Stav 1(2), Strana koja se traži ne moće da, bez saglasnosti Strane koja se traži, pјrimljeno lice izruči jednoj trećoj državi ukoliko se traži za izvršena krivična dela pre njegovog/njenog izručenja.. Strana koja se traži može da traži obezbeđenje određenih dokumenata u članu 14. Stav 2. ovog Sporazuma.

Član 24. Rešavanje nesporazuma

U slučaju da tokom sprovođenja odredaba ovog Sporazuma, pojavljuju se nesporazmi, isti treba da se rešavaju na diplomatski način.

POGLAVLJE IV.

ZAVRŠNE ODREDBE

Član 25. Troškovi

Učinjeni trškovi zbog ekstradicije na teritoriji Strane koja se traži, snosi će ona Strana.

Član 26. Delokrug

Odredbe ovog Sporazuma treba da se primenjuju za sve zahteve za ekstradiciju u vezi sa aktima ili krivičnim delima koja su izvršena posle datuma stupanja na snagu ovog Sporazuma.

Član 27. Stupanje na snagu i zaključak

1. Ovaj Sporazum treba da se podvrgava proceduri ratifikacije.
2. Ovaj Sporazum stupa na snagu 30 dana nakon prijema zadnjeg obaveštenja sa kojim su potpisane Strane obaveštavaju jedna drugu u vezi sa procedurom ratifikacije vođene saglasno sa unutrašnjim zakonom.
3. Ovaj Sporazum treba da stupa na snagu za jedno neodređeno vreme. Svaka od Strana ima pravo da u pismenoj formi, preko diplomatskih kanala da izvrši otkazivanje ovog sporazuma. U ovakovom slučaju, ovaj Sporazum treba da se koristi posle 6 meseci od dana podnošenja otkazivanja.

Sačinjen u Prištini dana 8 Aprila 2011 godine u dva primerka: na Albanskom, Makedonskom i Engleskom jeziku, svi tekstovi su istovetni. U slučaju razlika u interpretiranju, Engleski jezik imaće prednost.

ZA
VLADU REPUBLIKE KOSOVA

ZA
VLADU REPUBLIKE MAKEDONIJE

ДОГОВОР
ПОМЕГУ
ВЛАДАТА НА РЕПУБЛИКА КОСОВО
И
ВЛАДАТА НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
ЗА
ЕКСТРАДИЦИЈА

ПРЕАМБУЛА

Владата на Република Косово и Владата на Република Македонија, во понатамошниот текст: страни;

Во својот стремеж за натамошно развивање и зацврстување на билатералните односи во духот на постојното пријателство и соработка во врска со екстрадицијата помеѓу двете земји;

Земајќи ја предвид желбата за активно учество во процесот на соработка во европските интеграции;

Се договорија за следното:

ГЛАВА I
ОПШТИ ОДРЕДБИ
Член 1
Обврска за екстрадиција

- Страните се обврзуваат, според одредбите и условите наведени во овој договор, една на друга да ги предаваат сите лица кои се гонат поради направени кривични дела или кои се бараат поради извршување на казна или мерка за безбедност.
- За целите на овој договор, под изразот: „мерка за безбедност“ се подразбира секоја мерка што вклучува лишување од слобода изречена од надлежен суд како дополнување или замена за казна затвор.

Член 2

Кривични дела за кои може да се врши екстрадиција

- Екстрадицijата ќе се врши за дела кои според законите на страната молител и замолената страна како највисока казна е пропишана казната лишување од слобода или мерка на безбедност лишување од слобода од најмалку една година или построга казна. Во случај кога е изречена казна затвор или мерка за безбедност на територијата на страната молител, траењето на изречената казна мора да биде најмалку четири месеци.
- Ако барањето за екстрадиција се однесува на повеќе различни дела за кои според законите на двете страни е пропишана казна лишување од слобода или мерка на безбедност лишување од слобода, и тогаш кога некоја од нив не го исполнува условот во однос на висината на казната, замолената страна може и за овие дела да одобри екстрадиција.
- Ова право ќе се применува и за дела кои подлежат само на парична казна.

Член 3
Политички кривични дела

- Екстрадицijата нема да се одобри ако делото во однос на кое се бара замолената страна го смета за политичко кривично дело или за дело поврзано со политичко кривично дело.
- Истото правило ќе се применува и ако во замолената страна со причина е засновано мислењето дека е побарана екстрадиција за обично кривично дело заради гонење или казнување на лице по основ на неговата расна, верска припадност, националност или политичко убедување, или дека положбата на лицето може да се влоши од која било од овие причини.

3. Атентат или обид за атентат врз шефот на државата или член на неговото семејство нема да се смета за политичко кривично дело за целите на овој договор.
4. Овој член нема да влијае на обврските што договорните страни ги имаат преземено или може да ги преземат според друг меѓународен договор.

Член 4

Воени кривични дела

Екстрадиција поради повреда на воените должности што не се кривични дела според општото кривично право се исклучува од примената на овој договор.

Член 5

Фискални кривични дела

1. За кривични дела поврзани со даноци, такси, царина и девизи екстрадицијата помеѓу договорните страни се врши во согласност со одредбите од договорот ако делото, според законот на замолената страна, соодветствува на дело од иста природа.
2. Екстрадицијата не може да се одбие по основ дека законот на замолената страна не предвидува ист вид на данок или такса или не содржи даночна, таксена, царинска или девизна регулатива од истиот вид како законот на страната молител.

Член 6

Екстрадиција на државјани

1. Секоја страна има право да одбие екстрадиција на свои државјани.
 - 1) Државјанин на Република Косово значи секое лице кое има државјанство на Република Косово согласно законските прописи во Република Косово; Државјанин на Република Македонија значи секое лице кое е државјанин на Република Македонија во согласност со законските прописи во Република Македонија.
 - 2) Екстрадицијата ќе биде дозволена ако бараното лице кое е државјанин на државата молител, по започнувањето на постапката за екстрадиција побарало државјанство на замолената држава.
2. Ако замолената страна одбие екстрадиција на свој државјанин, по барање на страната молител таа го доставува предметот до своите надлежни органи, за да може да се покрене кривично гонење ако тоа се смета за соодветно. За таа цел, списите, информациите и доказите поврзани со делото бесплатно ќе се достават на начин предвиден во член 14, став 1. Страната молител ќе се информира за исходот од барањето.

Член 7
Место на извршување

1. Замолената страна може да одбие да изврши екстрадиција на лице кое се бара за дело што според нејзиното законодавство се смета дека е сторено целосно или делумно на нејзина територија.
2. Кога делото за кое се бара екстрадиција е извршено надвор од територијата на страната што замолува, екстрадицијата може да се одбие само ако законодавството на замолената страна не дозволува гонење за истата категорија на дело кога е сторено надвор од територијата на втората страна или не дозволува екстрадиција за предметното дело.

Член 8
Постапка за исти кривични дела

Замолената страна може да ја одбие екстрадицијата на бараното лице ако надлежните органи на таа страна водат постапка против него за делото или делата заради кои се бара екстрадицијата.

Член 9
Non bis in idem

1. Екстрадицијата нема да се одобри ако надлежните органи на замолената страна веќе имаат донесено конечна пресуда за бараното лице во однос на делото или делата за кои се бара екстрадицијата. Екстрадицијата може да се одбие ако надлежните органи на замолената страна одлучиле или да не поведат или да прекинат постапка за истото дело или дела.
2. Екстрадицијата на лица против кои е донесена правосилна пресуда во трета држава за дело или дела поради кои се поднесува барање нема да се одобри:
 - 1) кога со споменатата пресуда се ослободува од вина,
 - 2) кога е изречена казна лишување од слобода или друга мерка,
 - која во потполност е издржана
 - која била предмет на помилување или амнестија во целина во нејзиниот неизвршен дел
 - 3) кога судијата констатирал вина на сторителот на кривично дело, а не изрекол санкција.
3. Меѓутоа, во случаите кои се предвидени во ставот 2, екстрадицијата може да се одобри:
 - 1) ако делото поради кое е донесена пресудата е извршено против лица, институции или институции од јавен карактер во страната молител;
 - 2) ако лицето против кое е донесена пресудата и самото има јавна положба во страната молител ;

- 3) ако делото поради кое е донесена пресудата во целост е извршено на територијата на страната молител.
4. Одредбите на ставовите 2 и 3 не ја спречуваат примената на пошироки национални прописи што се однесуваат на дејството на *non bis in idem* врзано за судските одлуки изречени во странство.

Член 10
Застареност

Екстрадицijата нема да се одобри ако настапила застареност на предметот или на казната, согласно законодавството на страната молител или замолената страна.

Член 11
Смртна казна

Ако делото за кое се бара екстрадиција се казнува со смртна казна според законодавството на страната молител, а во однос на такво дело смртна казна не е предвидена со законодавството на замолената страна или вообичаено не се спроведува, екстрадицijата ќе се одбие, освен ако страната молител даде гаранција што која замолената страна ќе смета дека е доволна дека смртната казна нема да биде извршена.

Член 12
Пресуди донесени во отсуство

1. Кога една од страните ќе побара екстрадиција на лице за целите на извршување на казна или мерка на безбедност изречена со одлука донесена против него во отсуство, замолената страна може да ја одбие екстрадицijата за таа цел, ако според нејзино мислење, постапката што довела до пресудата не ги задоволила минималните права на одбраната признати на секој обвинет за кривично дело. Меѓутоа, екстрадицijата ќе биде одобрена ако страната молител даде гаранција што се смета за доволно на бараното лице да му се гарантира правото на повторно судење што ги гарантира правата на одбрана. Со оваа одлука страната молител ќе биде овластена или да ја изврши соодветната пресуда ако осуденото лице не се противи или, ако се противи, да поведе постапка против екстрадираното лице.
2. Кога замолената страна ќе го информира лицето за кое се бара екстрадиција за пресуда донесена против него во отсуство, страната молител нема да го смета овој договор за формално известување за целите на кривичната постапка во таа страна.

Член 13
Амнестија или помилување

Нема да се дозволи екстрадиција за кривично дело за кое во замолената страна е прогласена амнестија или помилување и кое дело државата е надлежна да го гони според своето кривично законодавство.

ГЛАВА II

ПОСТАПКА ЗА ПРЕДАВАЊЕ

Член 14

Барање и прилози

1. Барањето е во писмена форма и се упатува од Министерството за правда на страната молител со Министерството за правда на замолената страна, меѓутоа не е исклучено употребата на дипломатските канали.
2. Кон барањето се приложува:
 - 1) оригинал или заверен препис од пресудата со која е изречена казна или мерка на безбедност или решение за апсење или кој било друг акт со исто правно дејство кој се издава на начин пропишан со закон на страната молител;
 - 2) изнесени факти за делата поради кои се бара екстрадицијата. Времето и местото на извршување на делата, правната квалификација ; и
 - 3) препис на законски одредби кои се применети на делата или, во случај кога тоа не е можно, изјава за правото кое се применува и колку што е можно попрецизен опис на бараното лице, заедно со кои било други информации што ќе помогнат да се утврди неговиот идентитет и државјанство.
3. Страната молител на замолената страна и го доставува барањето со прилозите:
 - 1) Кога страна молител е Република Косово на албански или српски јазик со превод на македонски јазик;
 - 2) Кога страна молител е Република Македонија на македонски јазик со превод на албански или српски јазик.

Член 15

Дополнителни информации

Ако информациите што се доставени од страната молител се недоволни за замолената страна да донесе одлука во согласност со овој договор, таа ќе ги побара неопходните дополнителни информации и може да определи рок во кој треба овие информации да ги добие.

Член 16

Привремено апсење

1. Во случај на итност страната молител може да побара привремено апсење на лицето кое го бара. Замолената страна ќе одлучи по предметот во согласност со своето законодавство.
2. Во молбата за привремено апсење се наведува дека постои еден од документите наведени во член 14 став 2 точка 1), и дека постои намера да се достави барање за екстрадиција. Се

наведува и делото за кое ќе се бара екстрадиција и кога и каде е извршено тоа дело , а до колку е можно и опис на бараното лице.

3. Молбата за привремено апсење ќе се достави писмено, по факс или на друг начин што дозволува писмени докази преку министерството за правда на двете страни. Страната молител ќе биде информирана без одлагање за исходот од барањето.
4. Привременото апсење може да се укине ако молбата за екстрадиција и прилозите наведени во член 14 не бидат доставени до замолената страна во рок од 18 дена од апсењето. Рокот во ниту еден случај не може да помине повеќе од 40 дена од апсењето. Привременото пуштање на слобода секогаш е можно, но ако замолената страна ги презела сите мерки кои таа ги смета за неопходни за да го спречи бегството на бараното лице.
5. Пуштањето на слобода нема да пречи за повторно апсење и екстрадиција ако молбата за екстрадиција пристигне подоцна.

Член 17

Случај на повеќе барања

Ако екстрадиција истовремено бараат повеќе држави, поради исти или различни дела, замолената страна ќе донесе одлука, имајќи ги предвид сите околности а пред се тежината и местото на извршување на делата, редоследост на поднесените молби, државјанството на бараното лице и можноста од подоцнежна екстрадиција во друга држава.

Член 18

Предавање на лицето што треба да се екстрадира

1. Замолената страна ќе ја запознае страната која замолува на начин предвиден во член 14 став 1 за својата одлука во однос на екстрадицијата.
2. Секое потполно или делумно одбивање мора да се образложи.
3. Ако се одобри екстрадицијата, страната молител ќе биде информирана за местото и датумот на предавање и за должината на притворот во кој се наоѓало бараното лице заради предавање.
4. Освен во случајот предвиден во став 5 на овој член, ако бараното лице не биде преземено на утврдениот датум, тоа може да биде пуштен на слобода откако ќе истечат 15 дена а во секој случај ќе биде пуштен на слобода по истекот на 30 дена. Замолената страна може да одбие да изврши негова екстрадиција за истото дело.
5. Ако виша сила ја спречи страната да изврши предавање или преземање на лицето кое треба да се екстрадира, таа за тоа ја известува другата страна. Двете страни ќе договорат нов датум за предавање а ќе се применат одредбите од став 4 на овој член.

Член 19
Одложено или условно предавање

1. Замолената страна може, откако ќе донесе одлука по барањето за екстрадиција, да го одложи предавањето на бараното лице за да може истото да се гони од таа страна или, ако тоа е веќе осудено, за да може да ја издржи казната на територијата на таа страна за друго дело а не за она за кое се бара негова екстрадиција.
2. Замолената страна може, наместо да го одложи предавањето, привремено да го предаде бараното лице на страната молител под услови за кои заемно треба да се договорат двете страни.

Член 20
Предавање на предмети

1. Замолената страна, во мерка во која тоа го дозволува нејзиното законодавство и по барање на страната молител, ќе ги заплени и предаде предметите кои:
 - 1) што може да послужат како доказен материјал или
 - 2) што потекнуваат од делото а кои, во моментот на апсењето, ќе се најдат кај бараното лице или дополнително ќе бидат откриени.
2. Предавањето на предметите наведени во став 1 на овој член ќе биде извршено и тогаш кога веќе договорената екстрадиција не може да се изврши заради смрт или бегство на бараното лице.
3. Кога споменатите предмети подлежат на заплена или конфискација на територијата на замолената страна, втората може, во врска со кривична постапка која е во тек, привремено да ги задржи или да ги предаде под услов да и бидат вратени.
4. Сите права што замолената страна или трети лица може да ги стекнале во споменатите предмети се задржуваат. Ако постојат такви права, предметите ќе бидат вратени бесплатно на замолената страна што е можно посекоро по судењето.

Член 21
Постапка

Ако со овој договор не е поинаку предвидено, постапката за екстрадиција и привремено апсење се уредува единствено со законот на замолената страна.

ГЛАВА IV
ЗАВРШНИ ОДРЕДБИ

Член 25
Трошоци

Трошоците направени на територијата на замолената страна заради екстрадицијата ќе ги сноси таа страна.

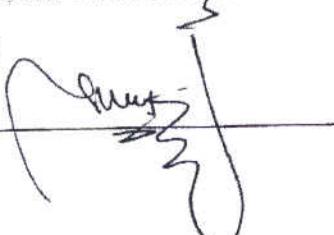
Член 26
Делокруг

Одредбите од овој договор ќе се применуваат за сите барања за екстрадиција поврзани со акти или дела сторени по денот на стапување во сила на овој Договор.

Член 27
Стапување во сила и престанок

1. Овој договор подлежи на ратификација.
2. Овој договор стапува во сила по истекот на 30 дена од денот на приемот на последната од нотите со кои договорните страни взајмно се известуваат за спроведената постапка за ратификација во согласност со домашното законодавство.
3. Договорот се склучува на неопределено време. Секој договорна страна може договорот писмено да го откаже по дипломатски пат. Во таков случај договорот ќе престане да важи шест месеци по датумот на ваквото известување.

Составено во Дралитина на 8-ми април 2011 во два оригинални, секој од нив на албански, македонски и английски јазик, при што сите текстови се еднакво автентични. Во случај на разлика во толкувањето, ќе преовладува английскиот текст.

ЗА
ВЛАДАТА НА РЕПУБЛИКА
КОСОВО

ЗА
ВЛАДАТА НА РЕПУБЛИКА
МАКЕДОНИЈА
